

CÖMERTLİK

Hız. Ali'nin ağabeyi Cafer b. Ebu Talib'in oğlu Abdullah, sıcak bir günde, bir kabilenin hurmalığına inmişti. Abdullah burada dinlenirken, hurmalıkta çalışan köleye, yemek vakti üç parça ekmek geldiğini gördü.

Adam ekmeklerden birini ağzına götürmek üzereydi ki, birden önünde açlığı her halinden belli bir köpek belirdi.

Köle elindeki ekmeği köpeğin önüne attı. Köpek ekmeği derhal yedi. Köle ekmeğin ikinci parçasını da attı. Köpek bunu da bir kerede sildi süpürdü.

Köle bunun üzerine üçüncü parçayı da köpeğe verdi. Kalkıp, yeniden işine dönmek üzereydi ki, olup biteni uzaktan seyreden Abdullah, yaklaşıp sordu:

- Ey köle, bugünkü yiyeceğin ne kadardı? Köle sıkılarak cevap verdi:
- İşte bu üç parça ekmek...
- O halde neden kendine hiç ayırmadın?
- Baktım ki, hayvan çok aç. O halde bırakmak istemedim.
- Peki, sen ne yiyeceksin şimdi?
- Oruç tutacağım.

Bunun üzerine, Abdullah b. Cafer, köleden sahibini, evinin nerede olduğunu sordu. Sonra da gidip adamdan bu hurmalığı içindeki köleyle birlikte satın aldı. Sonra döndü, köleye bu tarlayı ve onu sahibinden satın aldığını söyledi ve ekledi:

- Seni azad ediyorum. Bu hurmalığı da sana hediye ediyorum.

Cömertliğiyle meşhur Abdullah b. Cafer, kendisinden daha cömert birini tanıyıp tanımadığı sorulduğunda, bu olayı anlatır ve:

- Ama o köpeğe topu topu üç parça ekmek vermiş; sense ona koskoca bir hurmalığı ve hürriyetini vermişsin, dediklerinde, şu karşılığı verirdi:
- Ama o elindeki her şeyi verdi; ben ise elimdekinin bir kısmını...

Sözün Özü: Cömertlik miktarla değil, o miktarın bütçemizde tuttuğu nispetle ölçülür, ölçülmelidir.